

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY
DNR-1.720.14.2020.DP

Warszawa, 7 lipca 2020 r.

DECYZJA nr DNR-1/38/2020

Na podstawie:

- 1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa huśtawki ogrodowej 3-osobowej z poduszką „GRANADA” model MO-YLX-4006-GRANADA (kod EAN: 5902067854846), wprowadzonej na rynek przez przedsiębiorcę „NAC” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Raszynie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez ten produkt i umarza postępowanie administracyjne;
- 2) art. 189f § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 poz. 256 z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odstępuje od nałożenia na przedsiębiorcę „NAC” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Raszynie kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu przedsiębiorcy.

Uzasadnienie

Pismem z 4 listopada 2019 r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej (dalej jako „Pomorski WIIH”) przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes UOKiK” lub „organ nadzoru”) protokoły wraz z aktami kontroli nr NR.8361.327.2019.BB.JC oraz NR.8361.417.3.2019.JC.SB(JC), dotyczące huśtawki ogrodowej 3-osobowej z poduszką „GRANADA” model MO-YLX-4006-GRANADA (kod EAN: 5902067854846) (dalej jako „huśtawka”), wprowadzonej na rynek przez przedsiębiorcę „NAC” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Raszynie.

Zakwestionowany produkt to huśtawka 3-osobowa przeznaczona do użytku w gospodarstwie domowym, tj. do wypoczynku lub zabawy na tarasie, w ogrodzie lub na działce, umożliwiająca kołysanie się w kierunku przód-tył w pozycji siedzącej lub leżącej. Siedzisko tworzy materiał naciągnięty na metalowe, wyprofilowane rurki z nakładaną poduszką. Część siedzeniowo-oparciowa zawieszona nad podłożem na sprężynach połączonych z konstrukcją wspierającą. Huśtawka wyposażona jest w baldachim z regulowanym nachyleniem. Baldachim jest w kolorze zielonym, a poduszka w kratę w kolorze biało-zielono-żółtym. Elementy składowe huśtawki umieszczone są w workach foliowych i w opakowaniu kartonowym z nadrukiem wraz z instrukcją montażu i użytkowania.

Na opakowaniu znajdują się m.in. następujące informacje:

- „Producent: NAC Sp. z o. o. Al. Krakowska 39 PL 05-090 Raszyn www.nac.com”,
- znak towarowy „NAC Happy Garden”,
- „huśtawka ogrodowa 3-osobowa z poduszką”,
- kod EAN: 5902067854846,
- „Model: MO-YLX-4006-GRANADA”,
- „Masa: 6,3 kg”,
- „Maksymalne obciążenie: do 200 kg”.

W toku kontroli inspektorzy Inspekcji Handlowej dokonali oceny bezpieczeństwa huśtawki w oparciu o przepisy ustawy z 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047) (dalej jako „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”), posiłkując się wymaganiami normy PN-EN 581-2:2016-02 *Meble do użytkowania na zewnątrz -- Meble do siedzenia i stoły użytkowane na kempingu, na zewnątrz domu i w miejscach publicznych -- Część 2: Mechaniczne wymagania bezpieczeństwa oraz metody badania siedzisk* (dalej jako „norma”). Ponadto próbkę produktu przekazano do

laboratorium Ośrodka Badań Atestacji i Certyfikacji OBAC sp. z o. o. z siedzibą w Gliwicach. Zgodnie z tabelą 2 normy siedziska należało obciążyć jednocześnie w trzech punktach (odpowiadających miejscom użytkowania) następującymi obciążeniami: 1600 N, 1600 N, 750 N. Obciążenie zastosowane podczas badania, w wyniku działania którego huśtawka uległa uszkodzeniu to: 800 N, 790 N, 750 N. Podczas układania obciążenia na siedziskach, z belki znajdującej się w połowie siedziska wysunął się korek z gwintem zakańczający rurę, następnie huśtawka utraciła stabilność, jej rama uległa złamaniu, a siedzisko opadło na ziemię. Podczas oględzin stwierdzono wygięcie przedniej krawędzi siedziska.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 poz. 256 z późn. zm.), (dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”), pismem z 9 marca 2020 r. Prezes UOKiK powiadomił „NAC” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Raszynie (dalej jako „strona postępowania”) o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa huśtawki. Następnie, postanowieniem z 13 marca 2020 r. Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do określenia jej roli w obrocie huśtawką, przekazania informacji na temat ilości sztuk produktu wprowadzonych na rynek oraz listy dystrybutorów. Organ nadzoru zwrócił się także o informację na temat liczby huśtawek posiadanych przez stronę postępowania na stanie magazynowym oraz ewentualnych skarg lub reklamacji ich dotyczących. Ponadto, Prezes UOKiK wyznaczył stronie postępowania termin na wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez huśtawkę oraz przedstawienie dowodów potwierdzających podjęte w tym celu działania.

Pismem z 19 marca 2020 r. strona postępowania oświadczyła, że przed wprowadzeniem huśtawek na rynek dysponowała badaniami i certyfikatami potwierdzające ich bezpieczeństwo oraz że nie otrzymała reklamacji dotyczących tego produktu, jednakże podjęła decyzję o wycofaniu huśtawek z rynku. Strona postępowania poinformowała, że wprowadziła na rynek 1300 huśtawek, z czego wycofała z rynku 756 sztuk. Strona postępowania zadeklarowała, że zwróci huśtawki do dostawcy, a egzemplarze posiadające cechy uniemożliwiające ich zwrot zostaną zełomowane. Jednocześnie strona postępowania przekazała certyfikaty dotyczące huśtawek, dokumenty przyjęcia zewnętrznego i sprzedaży huśtawek, faktury korygujące potwierdzające ich odbiór od dystrybutora oraz kartę przekazania odpadu.

Pismem z 1 kwietnia 2020 r. Prezes UOKiK wskazał, że strona postępowania przekazała fakturę sprzedaży tylko części huštawek (650 sztuk) i faktury korygujące z nią powiązane oraz że nie przekazała faktur nabycia huštawek, w związku z czym wezwał ją do przekazania brakującej dokumentacji. Prezes UOKiK wezwał także stronę postępowania do wskazania, czy oferowała przedmiotowe huštawki konsumentom oraz poinformował ją, że sam brak reklamacji dotyczących huštawki nie wystarcza do uznania, że jest to produkt bezpieczny. Ponadto organ nadzoru wskazał, że pismo z 19 marca 2020 r. nie zostało podpisane przez osobę upoważnioną do reprezentowania strony postępowania i wezwał stronę postępowania do przekazania egzemplarza przedmiotowego pisma podpisanego przez osobę upoważnioną do reprezentacji lub pełnomocnictwa wystawionego dla osoby, która podpisała pismo z 19 marca 2020 r.

Pismem z 26 marca 2020 r. strona postępowania oświadczyła, że jest producentem huštawek (pierwszym przedsiębiorcą wprowadzającym towar na rynek Unii Europejskiej), że wszystkie huštawki była wprowadzane na rynek przez sprzedaż wyłącznemu dystrybutorowi, oraz że otrzymała reklamacje dotyczące huštawek związane z innymi nieprawidłowościami niż te będące przedmiotem postępowania (tj. brakami w dostawie wadami tkaninami, przesuniętymi otworami montażowymi, nieprawidłowym gwintem śrub, nieprecyzyjnym wykonaniem elementów). Strona postępowania przekazała faktury korygujące dotyczące 756 huštawek, z czego 49 sztuk zostało zutilizowanych samodzielnie przez wyłącznego dystrybutora jako towar poekspozycyjny.

W dniu 27 marca 2020 r. Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wpłynęło pismo strony postępowania, do którego załączone były dokumenty przyjęcia sprzętu do serwisu dotyczące reklamacji, które strona postępowania otrzymała w związku z huštawką.

Pismem z 8 kwietnia 2020 r. strona postępowania przekazała pełnomocnictwo z 17 marca 2020 r. dla osoby, która podpisała jej dotychczasowe pisma.

Pismem z 14 kwietnia 2020 r. strona postępowania zadeklarowała, że zutilizowała w sumie 84 sztuki huštawek i że prowadzi działania mające na celu zwrot do dostawcy, sprzedaż poza granicę Unii Europejskiej lub zezłomowanie pozostałych huštawek.

Pismem z 23 kwietnia 2020 r. Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do wskazania, jakie działania zamierza podjąć wobec pozostałych 672 sztuk huštawek i przekazania dowodów dokonania tych działań w terminie 30 dni od otrzymania pisma. Ponadto organ nadzoru wezwał stronę do przekazania potwierdzenia opłacenia opłaty skarbowej od pełnomocnictwa z 17 marca 2020 r. oraz poinformował, że zgodnie z art. 15zss ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z

zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374 z późn. zm.), który wszedł w życie w dniu 31 marca 2020 r., w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID, począwszy od 31 marca 2020 r. bieg terminów procesowych w postępowaniach administracyjnych nie rozpoczyna się, a rozpoczęte ulega zawieszeniu na ten okres.

Pismem z 8 maja 2020 r. strona postępowania przekazała potwierdzenie opłacenia opłaty za pełnomocnictwo z 17 marca 2020 r.

Pismem z 27 maja 2020 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że w związku z nowelizacją ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374 z późn. zm.), wyznaczony w piśmie z 23 kwietnia 2020 r. termin na przekazanie informacji i dowodów dotyczących bezpieczeństwa huśtawki rozpoczął bieg w dniu 24 maja 2020 r.

Pismem z 29 maja 2020 r. strona postępowania przekazała faktury sprzedaży i dokumentację celną potwierdzającą sprzedaż 672 huśtawek przedsiębiorcy z Serbii.

Pismem z 5 czerwca 2020 r. organ nadzoru poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Pismem z 22 czerwca 2020 r. strona postępowania oświadczyła, że nie będzie korzystać z możliwości zapoznania się z aktami sprawy oraz przekazała protokół potwierdzający zniszczenie 84 huśtawek.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca „NAC” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Raszynie wprowadził huśtawkę ogrodową 3-osobową z poduszką „GRANADA” model MO-YLX-4006-GRANADA (kod EAN: 5902067854846) na rynek i jest jej producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. b) ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się przedstawiciela wytwórcy, a jeżeli wytwórca nie wyznaczył przedstawiciela - importera produktu, w przypadkach, gdy wytwórca nie prowadzi działalności w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze

Gospodarczym. W toku postępowania jego strona przekazała faktury nabycia huštawek od chińskiego przedsiębiorcy, ponadto strona postępowania jest oznaczona jako producent na opakowaniu produktu. Jednocześnie, kod EAN (zweryfikowany za pomocą strony internetowej gepir.pl) jakim jest oznaczony produkt wskazuje na stronę postępowania.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym używaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w przypadku braku polskich szczegółowych wymagań dotyczących bezpieczeństwa produktów lub norm będących transpozycją norm europejskich uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów albo jeżeli produkt nie jest zgodny z tymi normami, bezpieczeństwo produktu ocenia się w szczególności z uwzględnieniem spełnienia wymagań wynikających z dobrowolnych norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej będących transpozycją norm europejskich innych niż normy uznane przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów. Z uwagi na fakt, że norma PN-EN 581-2:2016-2 *Meble do użytkowania na zewnątrz - Meble do siedzenia i stoły użytkowane na kempingu, na zewnątrz domu i w miejscach publicznych - Część 2: Mechaniczne wymagania bezpieczeństwa oraz metody badania siedzisk* jest wyżej opisanym rodzajem normy, Prezes UOKiK dokonał oceny bezpieczeństwa huštawek z uwzględnieniem określonych w niej wymagań.

Podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa kwestionowanej huštawki stanowiły wyniki badań laboratoryjnych, w toku których podczas układania obciążenia na siedziskach, z belki znajdującej się w połowie siedziska wysunął się korek z gwintem zakańczający rurę, następnie huštawka utraciła stabilność, jej rama uległa złamaniu, a siedzisko opadło na ziemię. Podczas oględzin

stwierdzono wygięcie przedniej krawędzi siedziska. Uszkodzenie huśtawki uniemożliwiło przeprowadzenie pełnych badań produktu na zgodność z wymaganiami normy.

Powyższa nieprawidłowość stwarza zagrożenie, że podczas użytkowania huśtawki w wyniku jej obciążenia nastąpi deformacja siedziska, a siedzące na huśtawce osoby niespodziewanie z niej spadną, co może prowadzić do uszkodzeń ciała takich jak otarcia, siniaki, opuchlizna, obrzęk. Tym samym, huśtawka nie spełnia wymagań bezpieczeństwa z uwagi na uszkodzenie ramy siedziska i utratę stabilności, a w konsekwencji utratę funkcjonalności huśtawki po przeprowadzeniu badań wytrzymałości siedzisk według tabeli 2 pkt 1A normy.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Prezes UOKiK podzielił opinię inspektorów Inspekcji Handlowej i uznał, że kwestionowany produkt nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z czym może stwarzać zagrożenie dla zdrowia lub życia użytkowników. Przedsiębiorca będący stroną niniejszego postępowania stanął na stanowisku, że produkt jest bezpieczny, jednocześnie jednak podjął współpracę z organem nadzoru i wycofał huśtawki z rynku.

W świetle art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że strona postępowania wprowadziła na rynek 1300 egzemplarzy huśtawki poprzez sprzedaż wyłącznemu dystrybutorowi. W ramach działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkt, strona postępowania wycofała z rynku 756 huśtawek, a następnie zutylizowała 84 z nich, a 672 sztuki sprzedała do Serbii. Powyższe okoliczności potwierdzają dowody przekazane przez stronę postępowania, tj. faktury korygujące, protokół zniszczenia, faktury sprzedaży huśtawek wraz z dokumentacją celną.

Mając na względzie dowody przekazane przez stronę postępowania organ nadzoru uznał, iż usunęła ona przyczyny zagrożeń stwarzanych przez huśtawkę, co stanowi przesłankę do umorzenia niniejszego postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Zgodnie z art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa.

Powołując się na reprezentowane w doktrynie stanowisko („Nowe instytucje” Gajewski 2017, wyd. 1, Legalis), przesłanka przewidziana tym przepisem odwołuje się do dwóch warunków, które muszą być spełnione łącznie. Po pierwsze, **waga naruszenia prawa musi być znikoma**. Przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa oraz dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie – nie wiązało się ono z unicestwieniem lub znaczną ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na całościową ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek administracyjnoprawny. Po drugie, **strona musi zaprzestać naruszenia prawa najpóźniej w toku postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej**. Oznacza to w szczególności, że warunek ten będzie spełniony przede wszystkim w przypadkach, w których naruszenie prawa miało charakter jednostkowy lub krótkotrwały.

Ze zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego wynika, iż ilość huštawek wprowadzonych na rynek (tj. 1300 sztuki) nie była duża w odniesieniu do liczby potencjalnych użytkowników, a wszystkie egzemplarze produktu pozostające na rynku, tj. 58 % huštawek wprowadzonych na rynek, zostały wycofane z rynku na skutek działań strony postępowania. Zagrożenie stwarzane przez huštawkę zostało ocenione jako średnie, a okres wprowadzania produktu na rynek był krótki (tj. od 12 marca 2019 r. do 23 maja 2019 r.). Ponadto brak było skarg lub reklamacji konsumenckich związanych z nieprawidłowościami będącymi przedmiotem postępowania. Podkreślić należy, iż w toku postępowania strona przedstawiła dowody potwierdzające wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez kwestionowany produkt, których żądał Prezes UOKiK. Wskazać także należy, iż do organu nadzoru nie dotarły również jakiegokolwiek sygnały z rynku, aby zagrożenia stwarzane przez produkty miały swoje nieszczęśliwe następstwa. Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności stwierdzić należy, iż nieprawidłowość ta nie naruszyła w znaczący sposób dóbr chronionych przez ww. sankcję, w tym przypadku zdrowia i życia konsumentów. Oznacza to, że w niniejszej sprawie spełniona została przewidziana przez art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego przesłanka odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Jednocześnie, odstępując od nałożenia kary pieniężnej, Prezes UOKiK poucza przedsiębiorcę „NAC” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Raszynie, że zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Organ nadzoru może w drodze decyzji administracyjnej zastosować wobec przedsiębiorcy odpowiedzialnego za bezpieczeństwo produktów środki przewidziane w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w tym nałożyć karę za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa w wysokości do 100 000 zł. Prezes UOKiK informuje, że kolejne naruszenie przez przedsiębiorcę przepisów ww. ustawy może skutkować nałożeniem na niego kary pieniężnej na podstawie art. 33a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

W związku z powyższym Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 poz. 256 z późn. zm.), w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 2) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 ze zm.), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. W przypadku skorzystania z ww. uprawnienia, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r. poz. 2193, z późn. zm.), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł. Zgodnie z § 5 ww. rozporządzenia, wpis uiszcza się gotówką do kasy

Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

- 3) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 ze zm.), stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sadowoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.
- 4) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 poz. 256 z późn. zm.), w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku
Anna Mazurak
/podpis elektroniczny/